

[Sigsgaard.]

slag, der kommer fra venstre, og på, hvad man fra venstres side vil gøre ved den dårlige forbindelse.

Til hr. Camre vil jeg sige, at jeg skam i første omgang også havde forstået, at hr. Camre var positiv, når han bare for enhver pris kan slippe for at være med til at gennemføre et VS-forslag, men der kan også være mange andre ting, som jeg gerne vil være med til at gennemføre, som hr. Camre foreslår, og jeg har ikke på nogen måde villet binde debatten til udelukkende at dreje sig om det forslag, vi har fremsat her. Der kan tages mange andre initiativer. Vi har villet prøve at sætte en debat i gang, og vi mener selvfølgelig selv, at det foreslåede ville være en god ting.

Til fru Ellen Strange Petersen vil jeg sige, at jeg også havde forstået, at hun erkendte, at der fandtes et sådant problem med forbindelserne til befolkningen. Jeg havde også forstået af hendes første indlæg, at hun ikke havde nogen ideer til forbedring, og det kom der jo heller ikke i andet indlæg.

Hun citerede mig for en bemærkning om, at VKR ikke frivilligt ville give afkald på den frie presse. Sådant kan jeg nok ikke have udtrykt mig. Når jeg fremsætter forslaget her, er det, for at vi skal få noget mere frihed i meningsdannelsen, end vi har i dag. Det, fru Ellen Strange Petersen kalder den frie presse, er en presse, som for hovedpartens vedkommende er domineret og ejet af ganske snævre kredse, og hvorpå den største del af befolkningen ikke har nogen som helst indflydelse. Det er det, man kalder fri presse.

Fru Ellen Strange Petersen var bange for, at hun skulle bruge en halv side til at imødegå, hvad jeg kunne finde på at skrive i sådant et blad på den halve side, der tilkom VS; jeg synes, det var ganske interessant at høre, at det var en af betænkelighederne. Det er da rigtigt, at så længe man har pressemonopolet, undgår man i vidt omfang at imødegå, hvad sådan nogen fattige partier uden presse kan finde på at sige, for hvad vi står og siger her, det er stort set lige meget; kun meget lidt af det når uden for salen her.

Må jeg lige til sidst gøre nogle principielle bemærkninger, hvor vi måske ikke er helt

enige her i salen. Jeg mener, at det må være folketingets simple pligt at sørge for, at informationen er alsidig. Man har erkendt her i dag fra alle sider, at informationen ikke er god nok — eller kommunikationen eller forbindelsen, hvad man vil. Det har man erkendt fra alle sider. Så mener jeg, det må være en pligt simpelt hen at gøre den bedre.

Der næst mener jeg, at det må være en almindelig borgerret eller burde være en almindelig borgerret at blive ordentligt og alsidigt informeret; ellers kan man jo ikke tage stilling. Vi kan bare tænke på, hvad vi går og laver til daglig i vores almindelige erhverv. Hvis vi dér skal træffe beslutninger, så forlanger vi da at få sagerne alsidigt belyst. Vi vil ikke have en ensidig fremstilling. Vi vil høre både for og imod. Vi vil have alternativer osv. Får vi ikke det, kan vi ikke tage nogen ordentlig stilling. Hvorfor skulle vi så ikke stille det samme krav på det politiske område? Er det mindre vigtigt, hvad der sker med samfundet? Er meningsdannelsen blandt folk mindre vigtig? Det må altså være en borgerret at blive ordentligt informeret.

Endelig vil jeg nævne en tredje ret. Jeg mener egentlig også — og så kan man sige, det er egoistisk, partiegoistisk — at det burde være en simpel ret for alle partier, der arbejder her, at de kan henvende sig til hele befolkningen på en eller anden måde en gang imellem. Det burde egentlig efter min opfattelse være en simpel demokratisk ret.

Der er langt, inden vi får levet op til de 3 punkter, jeg har nævnt her, og der er specielt langt, når et flertal herinde ikke mener, at vi sådan rigtig for alvor skal prøve på at leve op til det. Men jeg mener, at det er nødvendige forudsætninger for, at noget, der ligner demokrati, kan komme til at fungere. Jeg mener ikke, at det fungerer i dag.

Jeg synes, at ikke mindst de ekstremt lave stemmeprocenter i tirsdags — især i visse dele af landet var de lave, tag hovedstaden, hvor stemmeprocenten røg ned fra 70 til 60; en avis skrev, at lavere havde den ikke været, var det siden 1917? — understreger den stadig større afstand mellem vælgerne og de valgte, og så må man efter min opfattelse gøre noget ved det.

Hvis nogen så siger — og det er der no-